

РЕШЕНИЕ

№ 6872

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7192** по описа за **2023** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу решение № 899/21.02.2023г. на СРС, НО, 132 състав, постановено по НАХД № 1514/2022 г., с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) серия К № 4798407 на СДВР, с което на И. Г. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като касаторът счита същото за неправилно, противоречащо на материалното право и явно несправедливо. Твърди се, че електронният фиш е издаден съгласно правилата на ЗАНН и ЗДвП. Излага подробни аргументи за законосъобразността и правилността на процесния ЕФ. Иска се от съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да потвърди изцяло ЕФ, издаден от

СДВР. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар заплатен за защита на ответника. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., който поддържа жалбата. Ответникът по касация – И. Г. А., не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът пледира решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен Съд С. град, Х. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

СРС е приел за установено следното: На 24.04.2021г., в 12:56 ч. л.а. „А. А6” с рег. [рег.номер на МПС] се движел в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към Околовръстен път. Срещу номер 326 бил заснет с преносима автоматизирана техническа система - „ARH CAM S1” № 11743с7. Системата заснела и записала скоростта, дата и час, както и регистрационния номер на автомобила. Била измерена скорост на движение 89 км./ч., която след приспадане на от 3 % възможна грешка била изчислена на 86 км./ч. Ограничението за скоростта на МПС било въведено с пътен знак В26 - 50 км/ч. Бил изготвен снимков материал. Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден електронен фиш, серия К № 4798407 на СДВР, за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП на настоящия ответник по касация, било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева на основание чл.189, ал.4 във връзка с чл.182, ал.4 ЗДвП, тъй като било прието, че нарушението е извършено повторно.

За да отмени оспорения ЕФ съдът е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение. Според изводите на съда, в ЕФ не е посочено, че деянието е извършено повторно, както и кой акт обуславя повторността, като в същото време е наложено

наказание за нарушение, извършено в условията на повторност. Съдът е счел, че щом в ЕФ не са посочени тези обстоятелства, е допуснато процесуално нарушение, което е съществено, защото ограничава правото на защита на наказаното лице, доколкото на него не са му предявени ясно и разбираемо правнорелевантните факти, по които то следва да се защитава.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Подобна констатация не е основание за отмяна на електронния фиш, а за приложение на закон за по-леко наказуемо нарушение – ако констатира, че деянието е извършено, съдът е бил длъжен да преквалифицира деянието и да определи съответен размер на наказанието в пределите, предвидени за нарушение, което не е повторно. В ЗАНН са уредени правомощия на районния съд, за които предвид постановките на Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия, няма пречка дори и при неправилното описание на санкционната норма да се приеме, че квалифициращият признак "повторност" не е бил осъществен и да се приложи закон за по-леко наказуемо нарушение, като се преквалифицира деянието по основния състав на извършеното нарушение, за което е било надлежно предявено обвинението и се наложи съответното наказание. По този начин не се нарушават правата на жалбоподателя, който се е защитавал по описаните факти на извършеното от него нарушение.

Възможността в производството по реда на раздел пети, глава трета на ЗАНН районният съд да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, предоставя възможност на въззивната инстанция не само да намали наложеното от административния орган наказание, а и да се произнесе по същество относно наличието на извършено административно нарушение с различна, от посочената в санкционния акт, правна квалификация. Районният съд разполага с правомощието, когато установи, че административният орган е допуснал нарушение на материалния закон при квалификация на деянието, да подведе изложените факти под правилната правна квалификация, ако тя е за същото, еднакво или по - леко наказуемо административно нарушение и да измени наказателното постановление,

като посочи правилната правна квалификация, а не да го отменя като незаконосъобразно. Последното правомощие не ограничава и не накърнява правото на защита на наказаното лице, предвид обстоятелството, че същото е било запознато с фактите, въз основа на които е вменена вината му и е имал възможност да се брани срещу тях.

В касационното производство по реда на [глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс](#), след като отмени решението на районния съд, административният съд няма правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, подвеждайки установените от административнонаказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, съгласно разрешението дадено с Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г., ОСС, I и II колегия.

Предвид изложеното оспореното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. При новото разглеждане, съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи по същество, които да изложи в мотивите на решението.

По претенциите за разноси следва да се произнесе СРС.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 899/21.02.2023г. на СРС, НО, 132 състав, постановено по НАХД № 1514/2022 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.